

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

- 1) art. 5 i art. 6 ust. 10, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;

- 2) art. 7, art. 8, art. 9 pkt 6 lit. b i pkt 9 oraz art. 10—12, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

41

USTAWA

z dnia 18 grudnia 2003 r.

o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502 i Nr 170, poz. 1652) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rzeczpospolita Polska ma wyłączne prawo wznoszenia, udzielania pozwoleń na wznoszenie i wykorzystywanie w wyłącznej strefie ekonomicznej sztucznych wysp, wszelkiego rodzaju konstrukcji i urządzeń przeznaczonych do przeprowadzania badań naukowych, rozpoznawania lub eksploatacji zasobów, jak również w odniesieniu do innych przedsięwzięć w zakresie gospodarczego badania i eksploatacji wyłącznej strefy ekonomicznej, w szczególności wykorzystania w celach energetycznych wody, prądów morskich i wiatru.”;

- 2) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. W przypadku braku planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, o którym mowa w art. 37a, pozwolenie na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, określonych w art. 22, wydaje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane po zaopiniowaniu przez ministrów właściwych do spraw gospodarki, kultury i dziedzictwa narodowego, rolnictwa, środowiska, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej.

3. Odmawia się wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jego wydanie pociągnęłoby za sobą zagrożenie dla:

- 1) środowiska i zasobów morskich;
- 2) interesu gospodarki narodowej;
- 3) obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 4) bezpieczeństwa żeglugi morskiej;
- 5) bezpiecznego uprawiania rybołówstwa morskiego;
- 6) bezpieczeństwa lotów statków powietrznych;
- 7) podwodnego dziedzictwa archeologicznego lub
- 8) bezpieczeństwa związanego z badaniami, rozpoznawaniem i eksploatacją zasobów mineralnych dna morskiego oraz znajdującego się pod nim wnętrza ziemi.

4. Wystąpienie zagrożeń, o których mowa w ust. 3, ustala się na podstawie przepisów odrębnych.

5. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, określa się rodzaj przedsięwzięcia i jego lokalizację za pomocą współrzędnych geograficznych, charakterystyczne parametry techniczne przedsięwzięcia, szczegółowe warunki i wymagania wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

6. Pozwolenie może być wydane na okres niezbędny do realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, nie dłuższy jednak niż 5 lat.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej prowadzi rejestr wydanych pozwoleń, o których mowa w ust. 1.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej oraz ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

8. W przypadku nieprzyjęcia planu, o którym mowa w art. 37a, gdy znajduje się on na etapie opracowywania, postępowanie o wydanie pozwolenia może zostać zawieszono do czasu przyjęcia planu.”;
- 3) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:
- „Art. 23a. W przypadku przyjęcia planu, o którym mowa w art. 37a, pozwolenie na wzniesienie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, o których mowa w art. 22, wydaje dyrektor właściwego urzędu morskiego. Przepisy art. 23 oraz art. 27a i art. 27b stosuje się odpowiednio.”;
- 4) w art. 26, w art. 29, w art. 30 w pkt 5, w art. 31 w ust. 1, w art. 32 i w art. 32a w ust. 1 użyty w różnych przypadkach wyraz „zezwozenie” zastępuje się użytym w odpowiednich przypadkach wyrazem „pozwolenie”;
- 5) po art. 27 dodaje się art. 27a i 27b w brzmieniu:
- „Art. 27a. 1. Wniosek o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 23 i art. 23a, powinien zawierać nazwę, oznaczenie siedziby i adres wnioskodawcy, szczegółowe określenie przedsięwzięcia wymagającego pozwolenia i jego celu, ze wskazaniem:
- 1) proponowanej lokalizacji określonej za pomocą współrzędnych geograficznych naniesionych na mapę morską;
 - 2) wielkości polskiego obszaru morskiego i okresu niezbędnego do realizacji przedsięwzięcia;
 - 3) charakterystycznych parametrów technicznych i szacunkowej wartości zamierzonego przedsięwzięcia, łącznie z przedstawieniem sposobów przekazywania produktu na ląd;
 - 4) oceny skutków ekonomicznych, społecznych i oddziaływania na środowisko.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:
- 1) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego;
 - 2) opis technologii planowanego przedsięwzięcia;
 - 3) opis środowiska morskiego, które może być zagrożone przez planowane przedsięwzięcie;
 - 4) opis potencjalnych oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko morskie i jego zasoby naturalne zarówno żywe, jak i mineralne oraz ich ocenę;
- 5) opis środków zmniejszających szkodliwe oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko morskie;
- 6) opis przyjętych założeń i zastosowanych metod prognozy oraz wykorzystanych danych o środowisku morskim, ze wskazaniem trudności powstałych przy gromadzeniu niezbędnych informacji;
- 7) projekt programu monitoringu i zarządzania procesem inwestycyjnym i eksploatacyjnym.
3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wniosków o wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 26, a także wniosków o wydanie decyzji, o których mowa w art. 27.
- Art. 27b. 1. Za wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 23, art. 23a i art. 26, organ wydający pozwolenia pobiera opłaty w wysokości stanowiącej równowartość 300 jednostek obliczeniowych, określonych w art. 55, a jeżeli wydane pozwolenie przewiduje zajęcie wyłącznej strefy ekonomicznej pod sztuczną wyspę, konstrukcję i urządzenie, pobiera się dodatkową opłatę w wysokości stanowiącej 1 % wartości planowanego przedsięwzięcia. Opłaty te pobiera się przed wydaniem pozwolenia.
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.
3. Pozwolenia, o których mowa w art. 23, art. 23a i art. 26, dają podmiotom w nich wymienionym prawo korzystania z polskiego obszaru morskiego do celów określonych w pozwoleniu; prawa wynikające z pozwolenia nie mogą być przenoszone na inne podmioty.”;
- 6) w art. 28 wyraz „zgody” zastępuje się wyrazem „pozwolenia”;
- 7) po art. 35 dodaje się art. 35a—35c w brzmieniu:
- „Art. 35a. 1. Przeszukiwanie wraków statków lub ich pozostałości może być dokonywane przez osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej wyłącznie po uzyskaniu pozwolenia dyrektora właściwego urzędu morskiego.
2. Pozwolenie na przeszukiwanie wraków statków lub ich pozostałości wydawane jest na wniosek zainteresowanych podmiotów, o których mowa

w ust. 1, w uzgodnieniu z komendantem morskiego oddziału Straży Granicznej oraz wojewódzkim konserwatorem zabytków właściwymi dla siedziby urzędu morskiego oraz po zasięgnięciu opinii Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej.

3. W pozwoleniu, o którym mowa w ust. 1, określa się:

- 1) pozycję lub obszar przeszukiwania;
- 2) nazwę lub określenie wraku;
- 3) nazwę statku, z którego będzie dokonywane przeszukiwanie, warunki przeszukiwania, łącznie z warunkami bezpieczeństwa, oraz
- 4) okres przeszukiwania, który nie może być dłuższy niż 30 dni.

4. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, może także nakładać na wnioskodawcę obowiązek zapewnienia inspektorowi inspekcji morskiej odpowiednich warunków pracy oraz zakwaterowania i wyżywienia na statku, z którego będzie dokonywane przeszukiwanie wraku lub jego pozostałości, i umożliwienia inspektorowi korzystania w celach służbowych ze środków łączności znajdujących się na statku.

5. W tym samym czasie na przeszukiwanie określonego wraku statku lub jego pozostałości pozwolenie może być wydane tylko jednemu podmiotowi.

6. Odmawia się wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) istnieje zagrożenie bezpieczeństwa żeglugi morskiej lub zanieczyszczenia środowiska morskiego;
- 2) wrak statku lub jego pozostałości znajdują się w obszarze składowania lub zatopienia uzbrojenia, materiałów wybuchowych lub broni chemicznej;
- 3) wrak statku lub jego pozostałości podlegają szczególnej ochronie.

Art. 35b. 1. Podróż statku, z którego ma nastąpić przeszukanie wraku lub jego pozostałości, powinna zaczynać się i kończyć w porcie polskim.

2. Wszelkie przedmioty znalezione i wydobyte w trakcie przeszukiwania wraków statków lub ich pozostałości mogą znajdować się wyłącznie na statku objętym pozwoleniem, o którym mowa w art. 35a ust. 1, i podlegają przekazaniu dyrektorowi urzędu morskiego, który wydał pozwolenie, najpóźniej w dniu upływu ważności pozwolenia.

Art. 35c. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w sprawach uzyskiwania pozwolenia, o którym mowa w art. 35a ust. 1, a także wzór pozwolenia oraz wzór wniosku o wydanie pozwolenia, mając na uwadze bezpieczeństwo osób przeszukujących wraki lub ich pozostałości oraz względy bezpieczeństwa żeglugi morskiej.”;

8) w art. 37a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki morskiej, rolnictwa, środowiska, spraw wewnętrznych oraz Ministrem Obrony Narodowej może przyjąć, w drodze rozporządzenia, plan zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, uwzględniając ustalenia określone w ust. 2 oraz wydane ważne pozwolenia, o których mowa w art. 23 i art. 23a.”;

9) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Organami administracji morskiej są:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej — jako naczelny organ administracji morskiej;
- 2) dyrektorzy urzędów morskich — jako terenowe organy administracji morskiej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej sprawuje nadzór nad działalnością dyrektorów urzędów morskich w zakresie uregulowanym w niniejszej ustawie oraz w przepisach odrębnych.”;

10) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Dyrektor urzędu morskiego podlega ministrowi właściwemu do spraw gospodarki morskiej.

2. Dyrektora urzędu morskiego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej. Zastępców dyrektora urzędu morskiego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej na wniosek dyrektora urzędu morskiego.

3. Na stanowisko dyrektora i zastępcy dyrektora urzędu morskiego może być powołany wyłącznie obywatel polski posiadający wykształcenie wyższe oraz wiedzę, kwalifikacje zawodowe i doświadczenie z zakresu gospodarki morskiej oraz funkcjonowania administracji rządowej.

4. Dyrektor urzędu morskiego wykonuje swoje kompetencje przy pomocy urzę-

du morskiego, który jest państwową jednostką budżetową.

5. W skład urzędu morskiego wchodzi w szczególności:

- 1) inspekcja morska, inspekcja bandery, inspekcja portu — przy pomocy których dyrektor urzędu morskiego realizuje swoje zadania w zakresie inspekcji statków;
- 2) kapitanaty i bosmanaty portów — przy pomocy których dyrektor urzędu morskiego wykonuje swoje kompetencje w portach i przystaniach morskich;
- 3) Biuro Spraw Obronnych Żegluga — do realizacji zadań, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1a.”;

11) w art. 42 w ust. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ochrony portów morskich i żegluga morskiej, w tym związane z wykonywaniem zadań obronnych oraz zadań o charakterze niemilitarnym, w szczególności zapobieganie aktom terroru oraz likwidacji skutków zaistniałych zdarzeń;”,

b) uchyla się pkt 10a,

c) w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18—26 w brzmieniu:

- „18) nadawania nazw statkom morskim;
- 19) organizacji pilotażu morskiego;
- 20) budowy i utrzymywania obiektów infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich;
- 21) zarządzania portami niemającymi podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej i przystaniami morskimi, w których nie powołano podmiotu zarządzającego w trybie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 967, Nr 166, poz. 1361 i Nr 200, poz. 1683), w zakresie przewidzianym w tych przepisach;
- 22) planowania rozwoju portów i przystani morskich, o których mowa w pkt 21;
- 23) monitorowania i informowania o ruchu statków;
- 24) ewidencji ładunków i pasażerów;
- 25) nadzoru nad wprowadzonymi do obrotu wyrobami w zakresie wyposażenia morskiego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360, z późn. zm.²⁾);

26) zarządu nad morzem terytorialnym i morskimi wodami wewnętrznymi oraz nad gruntami pokrytymi tymi wodami, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229, z późn. zm.³⁾).”;

12) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. 1. Wykonując w polskich obszarach morskich zadania, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1—6 i 9:

1) inspekcja morska ma prawo:

- a) kontrolowania, czy statki są uprawnione do działalności, którą wykonują, oraz czy posiadają wymagane pozwolenie,
- b) kontrolowania, czy żegluga lub inna działalność jest wykonywana zgodnie z przepisami prawa polskiego i umowami międzynarodowymi,
- c) wykrywania zanieczyszczeń środowiska morskiego powodowanych działalnością na morzu i ich sprawców;

2) inspekcja bandery ma prawo kontrolowania statków o polskiej przynależności w zakresie wymagań określonych w przepisach prawa polskiego, przepisach prawa Unii Europejskiej oraz w ratyfikowanych umowach międzynarodowych dotyczących:

- a) budowy statków, stałych urządzeń i ich wyposażenia,
- b) składu i kwalifikacji załóg,
- c) ochrony środowiska,
- d) bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych;

3) inspekcja portu ma prawo kontrolowania statków obcej przynależności zawijających do polskich portów w zakresie wymagań określonych w umowach międzynarodowych i przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących:

- a) bezpieczeństwa żegluga,
- b) składu i kwalifikacji załóg,
- c) ochrony środowiska,
- d) bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków sanitarno-bytowych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652 i Nr 229, poz. 2275.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1803, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, Nr 233, poz. 1957 i Nr 238, poz. 2022 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 165, poz. 1592, Nr 190, poz. 1865 i Nr 228, poz. 2259.

2. Kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie podlegają jednostki pływające Marynarki Wojennej, Straży Granicznej i Policji.
 3. Kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3, nie podlegają:
 - 1) okręty wojenne i jednostki pomocnicze;
 - 2) statki rybackie;
 - 3) statki drewniane o prostej konstrukcji;
 - 4) statki specjalnej służby państwowej nieużywane do celów handlowych oraz
 - 5) statki rekreacyjne lub sportowe nieużywane do celów handlowych.
 4. Określone w ust. 1 pkt 1 uprawnienia inspekcja morska może realizować we współdziałaniu ze Strażą Graniczną, przy użyciu jej sił i środków, a w razie konieczności także w porozumieniu z Marynarką Wojenną.
 5. W przypadku nieobecności inspektora inspekcji morskiej na pokładzie jednostki pływającej Straży Granicznej, Straż Graniczna może samodzielnie realizować uprawnienia określone w ust. 1 pkt 1 w imieniu terenowego organu administracji morskiej.
 6. Przekazanie Straży Granicznej środków posiadanych przez urzędy morskie do realizacji uprawnień określonych w ust. 1 pkt 1 nastąpi w drodze porozumienia ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej i spraw wewnętrznych.
 7. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, uprawnienia inspektora inspekcji morskiej, określone w art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1, przysługują odpowiednio dowódcom jednostek pływających Straży Granicznej.”;
- 13) w art. 51 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Inspektor inspekcji bandery oraz inspektor inspekcji portu w czasie wykonywania czynności służbowych mających na celu stwierdzenie, czy statek spełnia wymagania określone w art. 50 ust. 1 pkt 2 lub 3, są uprawnieni do kontroli dokumentów potwierdzających spełnienie tych wymagań, a także do sprawdzenia ogólnego stanu technicznego statku, łącznie z warunkami sanitarno-bytowymi. Przepisy ust. 1 oraz art. 52—54 stosuje się odpowiednio.”;
- 14) w art. 56 po pkt 18 dodaje się przecinek i pkt 19 w brzmieniu:
- „19) przeszukuje wraki statków lub ich pozostałości bez wymaganego pozwolenia albo nie stosuje się do warunków określonych w pozwoleniu”;
- 15) użyte w art. 10 w ust. 1, w art. 27, w art. 28, w art. 29, w art. 30, w art. 32, w art. 40, w art. 41 w ust. 2, w art. 43, w art. 48a, w art. 57 w ust. 2 i w art. 60 w różnych przypadkach wyrazy:
- a) „Minister Transportu i Gospodarki Morskiej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw gospodarki morskiej”,
 - b) „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”,
 - c) „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z ustaleniami określonymi w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502 i Nr 170, poz. 1652 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41), wymaganiami ustawy, przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej;”;
 - 2) w art. 32 w ust. 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności pozwolenia, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, jeżeli jest ono wymagane;”;
 - 3) w art. 33 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) pozwolenie, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, jeżeli jest ono wymagane;”;
 - 4) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Projekt budowlany powinien spełniać wymagania określone w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, jeżeli jest ono wymagane.”;

5) w art. 35 w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wymaganiami decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub wymaganiami pozwolenia, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej,”;

6) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję o pozwoleniu na budowę właściwy organ przesyła niezwłocznie organowi, który wydał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub pozwolenie, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.”;

7) w art. 59 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Decyzję o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego właściwy organ przesyła niezwłocznie organowi, który wydał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub pozwolenie, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, z 2002 r. Nr 240, poz. 2060 oraz z 2003 r. Nr 199, poz. 1936 i Nr 229, poz. 2278) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapewnienia spełnienia przez statek wymagań, o których mowa w art. 6, statek podlega inspekcjom przeprowadzanym przez organy inspekcyjne w zakresie, terminach i trybie określonych w ustawie, ratyfikowanych umowach międzynarodowych oraz przepisach ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502 i Nr 170, poz. 1652 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41).”;

2) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Inspekcje statków obcej przynależności zawijających do polskich portów przeprowadza organ inspekcyjny przy pomocy inspektora inspekcji portu, zwanego dalej „inspektorem”.
2. Inspektor przeprowadza inspekcję, legitymując się dokumentem identyfikacyjnym.
3. Organ inspekcyjny raz na miesiąc podaje do publicznej wiadomości informacje dotyczące statków, które zostały zatrzymane lub stanowią przedmiot odmowy dostępu do portu w czasie poprzedniego miesiąca.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób podawania informacji dotyczących statków, o których mowa w ust. 3, biorąc pod uwagę postanowienia umów międzynarodowych i przepisów prawa Unii Europejskiej w tym zakresie.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób funkcjonowania inspekcji portu, tryb przeprowadzania inspekcji przez inspektora oraz wzór dokumentu identyfikacyjnego inspektora, uwzględniając:

- 1) kwalifikacje wymagane od inspektora,
- 2) procent ogólnej liczby statków podlegających inspekcji w ciągu roku,
- 3) rodzaje statków podlegających inspekcji w pierwszej kolejności,
- 4) okoliczności przeprowadzania inspekcji rozszerzonej,
- 5) kategorie statków podlegających rozszerzonym inspekcjom,
- 6) kryteria uzasadniające zatrzymanie statku i wydanie odmowy wejścia statku do portu,
- 7) procedury kontroli statków oraz listę dokumentów podlegających kontroli

— kierując się zaleceniami Memorandum Paryskiego, o którym mowa w art. 12 ust. 6, a także przepisami prawa Unii Europejskiej w tym zakresie.”;

3) w załączniku do ustawy w części III w ust. 1 w pkt 1.4 i 1.5 wyrazy „w żegludze bałtyckiej” zastępuje się wyrazami „w żegludze przybrzeżnej”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43 i Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672 oraz z 2003 r. Nr 211, poz. 2049) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw transportu sprawuje nadzór nad działalnością dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej w zakresie uregulowanym w niniejszej ustawie.”;

2) w art. 9 w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) współdziałanie z innymi organami w zakresie bezpieczeństwa żeglugi, ochrony środowiska, ochrony portów lub przystani, w tym wykonywania zadań obronnych i zadań o charakterze niemilitarnym, w szczególności zapobiegania aktom terroru i likwidacji ich skutków,”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W odniesieniu do obszarów morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłączonej strefy ekonomicznej przeznaczenie terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz sposób zagospodarowania i warunki zabudowy terenu określa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502 i Nr 170, poz. 1652 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41).”;

2) w art. 51 w ust. 1 uchyla się pkt 4;

3) w art. 57 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda prowadzi rejestr wydanych decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych.”;

4) w art. 60 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Decyzje o warunkach zabudowy na terenach zamkniętych wydaje wojewoda.”.

Art. 6. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. 1. Zezwolenia wydane na podstawie przepisów art. 22, art. 23, art. 26, art. 29, art. 30 pkt 5, art. 31 ust. 1, art. 32 i art. 32a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy stają się odpowiednio pozwoleniami oraz zachowują ważność na czas, na który zostały wydane.

2. Zgoda wydana na podstawie art. 28 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy staje się odpowiednio pozwoleniem i zachowuje ważność na czas, na który została wydana.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

42

USTAWA

z dnia 19 grudnia 2003 r.

o zmianie ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych

Art. 1. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. Nr 86, poz. 959, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) zmiany umów wymienionych w pkt 1, jeżeli powodują one podwyższenie podstawy opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 4,

3) orzeczenia sądów, w tym również polubownych, oraz ugody, jeżeli wywołują one takie same skutki prawne, jak czynności cywilnoprawne wymienione w pkt 1 lub 2.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku umowy spółki za zmianę umowy uważa się:

1) przy spółce osobowej — wniesienie lub podwyższenie wniesionego do spółki

wkładu, którego wartość powoduje zwiększenie majątku spółki albo podwyższenie kapitału zakładowego, pożyczkę udzieloną spółce przez wspólnika lub akcjonariusza, dopłaty oraz oddanie przez wspólnika lub akcjonariusza spółce rzeczy lub praw majątkowych do nieodpłatnego używania,

2) przy spółce kapitałowej — wniesienie lub podwyższenie wniesionego do spółki wkładu, którego wartość powoduje podwyższenie kapitału zakładowego, oraz dopłaty,

3) przekształcenie, podział lub łączenie spółek, jeżeli ich wynikiem jest zwiększenie majątku spółki lub podwyższenie kapitału zakładowego,

4) przeniesienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rzeczywistego ośrodka zarządzania spółki kapitałowej lub jej siedziby — także wtedy, gdy czynność ta nie powoduje podwyższenia kapitału zakładowego — jeżeli rzeczywisty ośrodek zarządzania lub siedziba nie znajdowały się poprzednio na terytorium państwa członkowskiego, bądź jeżeli znajdowały się na

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 121, poz. 1031 i Nr 199, poz. 1672 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 721, Nr 96, poz. 874 i Nr 137, poz. 1302.